

Traian, Românii din Dacia erau, precum am
 disă mai sus, linisciți, îngrijindu-se a se
 împământeni mai cu temeiū în aceste țeri.
 După mórtea lui Traian însă (an. 117), când
 i urmă la tron fiul său adoptivū Adrian, în-
 cepe neliniscea pentru Românii din Dacia.
 Sub Antonin Piul și Marcu Aureliū, urmă-
 torii lui Adrian, Românii au fost nevoiți să
 pună mâna pe arme. Musele, artele frumoase
 și sciințele trebuiaū să sbóre de la ei; căci
 vrând nevrând ei fură siliți să servescă lui
 Marte pe câmpiile de resbel. Multe semin-
 ții străine 1) se iviră la hotarele Daciei, a-
 merințând pe Români în esistența lor. După
 un timp în urma mai multor învingeri a-
 supra dușmanilor, pe cale pacifică vedem,
 că însu-și Marcu Aureliū permite la 15 po-
 póre (seminții) străine, care fiind gonite
 și îmbulđite de alți barbari, cer ajutorul
 său, de a se așeđa în părțile Daciei nordi-
 ce. Ptolemeū Alesandrinul în cartea sa ni
 le arétă anume. 2) Acéstă permisiune a lui

1) *Iuliū Capitolin* la cap 22 ni arétă pe: Marcomani
 Năristi, Armunduri, Cuasi, Svevi, Sarmați, Lotringi, Buri,
 Vitofali, Socibi, Sicobiți, Rusolani, Bastarni, Alani, Peu-
 cini, Cistoboci.

2) *Ptolemeū* Geografia cart. III cap. 8: Abarti, Teuri-
 scii, Cistobocii, Predavenii, Răstăceni, Caucesi, Bieși, Bu-
 ruduenii, Cotenii, Albotenii, Senii, Săldenii, Ciagiși și Piefigii.